

اثربخشی بازی درمانی بر بهبود رشد اجتماعی و کاهش مشکلات رفتاری کودکان پیش دبستانی

مژگان مرادی کاونانی

کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، گلستان نوشهر، ایران

چکیده

زمینه و هدف: بازی می‌تواند بیش از یک سرگرمی ساده باشد و برای درمان کودکان دارای مشکلات اجتماعی و رفتاری یاری برساند. از همین رو هدف از پژوهش حاضر، تبیین اثربخشی بازی‌درمانی بر بهبود رشد اجتماعی و کاهش مشکلات رفتاری کودکان پیش‌دبستانی بود.

روش: پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کودکان دارای مشکلات رفتاری در مرکز بازپروری سادات واقع در منطقه ۲ تهران بود. نمونه پژوهش شامل ۳۰ کودک ۴ تا ۶ سال که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب گردید. ابزارها شامل پرسشنامه مشکلات رفتاری شهیم و یوسفی (۱۳۷۸) و مقیاس رشد اجتماعی واینلند (۱۹۵۳) استفاده شد.

نتایج: یافته‌ها نشان داد که بازی‌درمانی بر کاهش مشکلات رفتاری در کودکان (شامل نقص توجه، ترس، رفتار اجتماعی و پرخاشگری) و رشد اجتماعی تأثیر معناداری دارد.

نتیجه‌گیری: در کودکانی که دارای مشکلات رفتاری می‌باشند، به‌کارگیری بازی‌درمانی در کاهش و تقلیل ترس، نقص توجه، بهبود رفتارهای اجتماعی مثبت، کاهش پرخاشگری و نیز افزایش و بهبود رشد اجتماعی کودک مؤثر بوده و به‌عنوان یکی از روش‌های درمانی پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: بازی‌درمانی، رشد اجتماعی، مشکلات رفتاری، کودکان

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۶۸۹-۶۷۸